

Nr 651

Av herr **Jacobsson, Gösta**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 40, med förslag till patentlag m. m.

(Lika lydande med motion nr 803 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 40 framläggs förslag till ny patentlag. Förslaget innefattar enligt min mening i stort sett en ändamålsenlig reglering av förevarande rättsområde. Beträffande två frågor vill jag emellertid föreslå följande ändringar i propositionen:

1. Inom dagens industri blir det allt vanligare att en uppfinning är resultatet av ett kollektivt arbete vid industriens forskningsavdelningar. I sådana fall är det ibland närmast omöjligt att utpeka någon särskild person såsom uppfinnare, i synnerhet när det gäller mera komplexa uppfinningar. I de nordiska patentkommittéernas slutliga betänkande föreslogs att ett företag skulle kunna söka patent utan att behöva ange någon viss person såsom uppfinnare. Uppfinnaren skulle dock alltid ha rätt att på egen begäran nämnas såsom uppfinnare i patentet. Denna lösning har också föreslagits i EEC:s utkast till patentkonvention. I propositionen har man emellertid frångått kommittéernas förslag och föreslagit att uppfinnarens namn skall anges i patentansökan. Enligt min mening tillgodoser den lösning som föreslagits i de nordiska patentkommittéernas slutliga betänkande ett praktiskt behov utan att någon uppfinnarens intressen blir lidande. Denna lösning är därför att föredraga.

2. Beträffande införandet av produktpatent på läkemedel anförs i propositionen att påvisande av en ny biologisk verkan för samma läkemedel kan representera en sådan uppfinningshöjd i förhållande till vad man, även med god vilja, kan utläsa av patentet, att ett nytt självständigt patent bör kunna beviljas. För att patent för ett läkemedel skall kunna beviljas har sökanden att visa att medlet har en terapeutisk verkan. Härmed avses att medlet skall ha en botande effekt på en viss sjukdom. Emellertid kan ett läkemedel tänkas ha terapeutisk verkan i flera hänseenden. Dessa olika verkningar kan i undantagsfall härledas ur olika biologiska verkningsmekanismer. Oavsett om flera terapeutiska verkningar — eller indikationsområden — för samma läkemedel härrör från en biologisk verkningsmekanism eller flera, bör enligt min mening sinsemellan oberoende patent samtidigt ej kunna meddelas på ett läkemedel för olika indikationsområden. Om någon således skulle "uppfinna" ett nytt indikationsområde för ett visst läkemedel och kunna visa att detta område härrör från en annan biologisk verkningsmekanism

än den som tidigare påvisats för ett annat indikationsområde för samma läkemedel, är detta som regel ej resultat av någon uppfinnande verksamhet, utan har karaktären av en upptäckt. I vissa avseenden torde även direkta nackdelar uppstå med den föreslagna lösningen. Bland annat skulle det bli närmast omöjligt för de olika patenthavarna för samma läkemedel att sinsemellan beivra intrång avseende läkemedlets användande för varandras indikationsområden.

Under åberopande av det ovan sagda hemställles,

att uppfinnarens namn ej skall behöva anges i patentansökningen, men att uppfinnaren skall ha rätt att på egen begäran nämnas såsom uppfinnare i patentet,

att den nya möjligheten till patentering av läkemedel ges en sådan utformning att sinsemellan oberoende patent ej meddelas på samma läkemedel för olika indikationsområden.

Stockholm den 22 mars 1966

Gösta Jacobsson (h)
